

Gurbetin İsmi Yok

— gazi-çakmak · 05 Mart 2026

GURBETİN İSMİ YOK

Bu aralar

İçimde ucu bucağı olmayan bir gurbet büyüyor.

Ne bir sınırı var, ne de dönecek bir yolu.

Onca sözcükler eskittim dilimde, ama ona yine de isim bulmak için.

Ama nafile;

Bulamadım.

Sustum; sustukça içimdeki mesafe daha da derinleşti.

Yaram görünmez, ama en ağır yüküm o sessiz çöküş oldu..

Herkesin omzu kaldırmaz bilirim bu sessiz çöküşü.

Aynı göğe bakıyorum ama başka başka mevsimler geçiyor içimden nedense.

Herkes baharın eşiğinde; bense çoktan yaprak dökümündeyim sanki..

Bir yanım hâlâ bir şeyler beklerken, bir yanım her şeyden vazgeçmiş gibi.

Kalabalıkların hoyrat sesinden kaçıyorum nedense..

Böylece...

Ruhumun inceliğine, kırılgan ama onurlu sessizliğine sığınıyorum.

Çünkü insan bazen parçalanarak değil, susarak büyür. Bazı olgunluklar çiçek açmaz; kök salar.

Ve en derin olgunluk, en sessiz acıdan doğar.

GAZİ ÇAKMAK